

paa Finantsloven under Bevillingsmyndighedens nærmere Skjøn. Dette er saa klart, at denne Bestemmelse i § 7 tilsidst maa haandhæves og gaae igjennem. — Jeg er bleven nærmere omtalt af det ærede Medlem, som taler paa Apothekernes Begne (Suel). Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at en af de væsentligste Ting, som en Apotheker skal lære, er, saa at sige, at være Apothekerretskammer, det vil sige, at drive Handelen godt paa Apotheket. De, som have med noget som helst chemist Præparat at gjøre indenfor det saakaldte pharmaceutiske Omraade, udgjøre et overordentlig ringe Antal; et Apothek kan drives med meget saa af de Folk, som have denne Kunstforstandighed, i Forbindelse med Andre, der efter de almindelige Regler ere dresfere til at helde lidt Draaber i en Flaske efter et vist Maal, at blande forskjellige Draaber sammen o. s. v. Dertil hører ikke nogen stor Kunst; der skal kun lidt Opmærksomhed til, og man spænder den Virksomhed meget højere i Veiret, end man burde, ved at holde Forelæsninger for den Art Sammenblandinger af visse forud præparerede Gjenstande, hvor den hele Kunst næsten kun bestaaer i at kjende Navnene; dertil skal Staten ikke række Haand. Naar der derimod spørges om den Art chemiske Underviisning, som skal være Grundlaget for at blive virkelig Tilbereder af de Medicamentdele, som komme fra de store Fabrikker, saa falder denne Underviisning ind under det almindelige chemiske Studium, og hele den særlige pharmaceutiske Videnstab falder bort. Hvorved faaer denne saakaldte Videnstab en saadan Betydning? Det er som Manuduction, ikke som Middell til at danne en i en vis Retning virkelig lærd og studeret Mand, men for paa en beqvem Maade at sætte Manden istand til under visse Betingelser at underkaste sig en Examen. Denne Examen bliver da snart, ligesom alle andre Examinier, et Sold. Der kommer formange Concurrenter, derfor gjør man Examinien strengere og strengere og sigter bort, hvad der ikke kan bestaae derfor; men med alt dette har det offentlige Underviisningsvæsen ikke Noget at gjøre, og det er muligen en stor Feil, at man taaler det Slags Maximumsexaminier. Det Offentlige har intet Andet at gjøre end at stille de

laveste Fordringer til hver især, saaledes at man siger: Under de og de Betingelser tage vi Ingen; men det gjør ikke Noget, om der end kommer nok saa mange Concurrenter til Apotheker. Saalænge disse ere en Kjøbeartikel, vil det gaae med dem, som det i gamle Dage gik med Bagergaarbene; der staaer en Mand bagved, som maastee slet ikke er Pharmaceut, men som holder en lille Pharmaceut til at styre Apotheket. Ved det Slags Betragtninger, som det ærede Medlem, til hvem jeg sigter, (Suel) anvendte, struer man Tingen op, saaledes at den bliver noget Stort, uden dog i Virkeligheden at have Noget at bethede, og det gjør mig ondt, at det ærede Medlem gjennem et Forslag, der ikke har Noget med Sagen at bestille, har prøvet paa at bringe den igjen paa Bane.

Ordføreren: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 har den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) anthydet, at det efter hans Mening kunde være billigt, om de Studerende kom til at betale Noget for Underviisningen ved Universitetet, men at denne Betaling maatte komme Universitetet tilgode. Den ærede Rigsdagsmand vil finde, at Realisationen af denne Tanke aldeles ikke forhindres ved Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 2; thi dette Forslag gaaer kun ud paa, at Universitetslærerne ikke maae faae noget hyderligere vederlag for Forelæsninger, Examinatorier og Øvelser, der høre til de af vedkommende Minister fastsatte Planer for Embedsstudierne. Hvis det forøvrigt havde været den ærede Folkethingsmands Mening — hvilket dog ikke er Tilfældet —, at Universitetslærerne kunde nyde et saadant Tillæg, antager jeg, at han vilde være paa det Reue med, at Lønningsfasserne i § 2 ogsaa maatte nedsettes. Et æret Medlem af Udvalget (Ussing) har idag gjort opmærksom paa, at det ikke forholdt sig ganske rigtig, naar det baade i Betænkningen og af mig idag er blevet sagt, at det var en Sædvaneret for visse Profesorer at tage Honorar af de Studerende for visse af deres Forretninger. Det ærede Medlem maa antages i den Henseende, at være saa sagkyndig, at jeg ingenlunde tør modsigge ham.